

РЕШЕНИЕ

№ 6759

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 13.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2144** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. Образувано е по повод жалба на С. Д. С. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Великобритания с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.3, подадена чрез адв. Т. Д. и адв. П. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0432-000034/21.01.2024г. на полицейски инспектор И. Т. към РУ 01 при ОДМВР- П..

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че същата е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалният закон. Въпреки това, както съставеният АУАН, така и самата заповед му били връчени, без да бъдат преведени или в присъствието на заклет преводач. На следващо място се сочи, че при съставяне на АУАН на жалбоподателя не е използван преводач, като превода е осъществяван от познат на лицето, който не владееел юридически английски. По този начин, до настоящия момент същия не бил наясно, както с правата си, така и с наложените санкции. По изложените в жалбата съображения се иска отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява и не се представлява. Ответникът полицейски инспектор И. Т. към РУ 01 при ОДМВР- П. редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Не изразява становище по жалбата. Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 7-ми състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.01.2024г. около 18:53 часа в [населено място], по отворен път за обществено ползване на [улица], с посока на движение от запад към изток, жалбоподателят С. Д. С. Х. управлявал собствения си лек автомобил марка Л. Р. с рег. № EU51 MON, като при извършена проверка за алкохол от страна на органите на РУ 01 при ОДМВР -П., било установено, че управлявала след употреба на алкохол. Водача е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство - Дрегер Алкотест 7510 с фаб. номер ARDM – 0253, калибровано до 05.2024г., което отчело положителна проба 1,06 промила. Издаден бил талон за медицинско изследване № 0157108. Във връзка с горното, В. Т. Ш. на длъжност полицаи при ОДМВР – П., РУ 01, съставил по отношение на жалбоподателя С. Д. С. Х. Акт за установяване на административно нарушение серия GA № 1054077, в който е посочено, че с горните си действия С. Д. С. Х. е нарушил чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. В АУАН е отразено и удостоверено с подпис, че нарушителя е запознат със съдържанието му и няма възражения. АУАН е подписан и от преводач П. Н. В., ЕГН [ЕГН].

На база така съставения АУАН, полицейски инспектор към ОДМВР – П., РУ 01 - П., е издал по отношение С. Д. С. Х. процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) с № 24-0432-000034 от 21.01.2024г., с която приложил ПАМ с правно основание чл.171, т.1 буква „б“ от ЗДвП, именно - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца и тази заповед се обжалва и е предмет на настоящето съдебно производство.

При служебна проверка законосъобразността на оспорената заповед при условията на чл. 168 от АПК на всички основания по чл. 146, т. 1 - 5 от АПК съдът констатира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповедта е издадена от овластен с правомощията за прилагане на мерките по чл. 171, т.1 ЗДвП полицейски инспектор в РУ на ОДМВР - П., въз основа на Заповед № 317з-3162/15.04.2022 г. на директора на ОДМВР – П., вр. със Заповед рег. 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи (лист 14 и 15 от делото).

Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма - чл. 172, ал. 1 ЗДвП, и мотивирана с конкретно изложени фактически съображения за извършено от жалбоподателя като водач на МПС нарушение, с посочване на фактите, определящи го като противоправно деяние по чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП - управление на автомобила след употребата на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда.

При извършената служебна проверка съдът не констатира в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Неоснователни в тази връзка са възраженията на жалбоподателя за допуснати нарушения довели до ограничаване правото му на защита, тъй като както обжалваната заповед, така и съставеният му АУАН са му били връчени без да бъдат преведени. Видно от приложения по делото АУАН, същия е подписан от П. Н. В., в качеството му на преводач в случая. В самата заповед също е отразено, че П. В. е запознат с нейното съдържание при връчването ѝ

на жалбоподателя, макар, че следва да се отбележи, че такова изискване АПК не поставя към административните органи. Освен това жалбоподателя е упражнил правото си на защита спрямо нея, като в законоустановеният срок е подал жалба срещу нея и е инициирал съдебно-административно производство. На следващо място, следва да се има предвид, че дали оспорвания е запознат на родния си език със съдържанието на АУАН, е обстоятелство, което е ирелевантно в случая. Действително съставянето на АУАН по отношение на конкретно лице, е обстоятелство относимо към административно-наказателно производство, а не и към административното такова, по обжалване на издадена във връзка с осъществено нарушение ЗППАМ. Във връзка с изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е връчена на жалбоподателя надлежно срещу подпис.

По смисъла на чл. 171 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон. Волеизявлението за прилагането на ПАМ се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК, и се издава по реда на Глава пета, Раздел втори от АПК. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача или собственика на МПС съответно на хипотезата на правната норма административно нарушение, което се установява с акт за административно нарушение, съставен от компетентните длъжностни лица. Целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, съгласно чл. 22 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. Съгласно цитираната разпоредба при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Следователно при тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, какъвто е конкретния случай. В съставения на жалбоподателя акт за нарушение, е записано, че нарушителят е управлявал собственото си МПС на 21.01.2024г. след употреба на алкохол в кръвта 1,06 промила, установено по надлежния ред с техническо средство Дрегер Алкотест

7510 с фаб. номер ARDM – 0253, калибровано до 05.2024г, като на нарушителя бил издаден и талон за кръвна проба. Няма данни последният да е посетил медицинското заведение и да е дал кръвна проба респ. да е изготвен химичен анализ на изследваната кръвна проба.

Констатациите на административния орган не са оборени по надлежния ред от страна на жалбоподателя, в чиято тежест е да докаже твърдяната от него липса на материалноправните предпоставки за издаване на оспорения административен акт.

По повод извършено от жалбоподателя нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, установено с /АУАН/ серия GA № 1054077 от 21.01.2024г., компетентният орган законосъобразно е приложил предвидената в чл. 171, т. 1, буква „б“ от ЗДвП принудителна административна мярка.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на С. Д. С. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Великобритания с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.3, подадена чрез адв. Т. Д. и адв. П. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0432-000034/21.01.2024г. на полицейски инспектор И. Т. към РУ 01 при ОДМВР-П., като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия: